

Motion

1981/82: 85

av Inger Lindquist m. fl.

med anledning av proposition 1981/82: 28 om ändringar i rättshjälpslagen (1972: 429), m. m.

Vi är självfallet helt införstådda med att vår samhälls~~s~~ekonomi nu kräver omprövningar och begränsningar av tidigare åtaganden. Därför ansluter vi oss till huvudtanken i det förslag som proposition 1981/82: 28 om ändringar i rättshjälpslagen m. m. omfattar. Vi anser det emellertid anmärkningsvärt att förslaget framtagits så sent att något remissförfarande till myndigheter och berörda parter över huvud taget inte ägt rum. Vi instämmer med vad lagrådet i denna del anfört om det betänkliga i att utan remissförfarande genomföra förslag som "i vissa delar får ingripande betydelse både för enskilda~~s~~ rättsskydd och för advokatkårens arbete". Bristen på belysande yttranden gör det, såsom lagrådet också påpekat, svårt att bedöma den effekt lagändringarna kommer att få.

Vi anser det också angeläget att de förslag till förändringar som i framtiden kan komma att ske på detta område tas fram i så god tid att sedvanlig remissbehandling, som kan bli vägledande vid bedömningen av förslagen, möjliggörs.

I ett avseende begär vi emellertid ändring av förslagen i lagtexten. I 22 § förslag till lag om ändring i rättshjälpslagen sägs: "Biträden, skiftesmän och medlare har rätt till den ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg som visas ha varit skäligen för att utföra uppdraget." Beträffande ersättning till offentlig försvarare har motsvarande förslag till ändring intagits i 21 kap. 10 § rättegångsbalken.

Formuleringen "visas ha varit skäligen" är som en ledamot av lagrådet framhållit ovanlig när det gäller en skälighetsbedömning. Vilka konsekvenser denna skärpning av beviskravet i förhållande till nuvarande lag kan medföra för advokaters och andra biträdens arbete och för deras inställning till biträdes- och försvararuppdrag i framtiden har inte belysts. En ändring av detta slag i praktiskt så betydelsefulla regler bör därför inte göras utan att ändringens innebörd eller konsekvenser närmare klarlagts. Enligt vår uppfattning bör därför orden "visas ha" utgå ur lagtexten.

Åberopande det anförda hemställs

att riksdagen beslutar

1. att 22 § i förslaget till lag om ändring i rättshjälpslagen skall ha följande lydelse:

22 §

Biträden, skiftesmän och medlare har rätt till den ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg som varit skälig för att utföra uppdraget. Vid bedömningen av vad som är skäligt arvode skall uppdragets art och omfattning beaktas. Hänsyn skall också tas till andra omständigheter av betydelse, såsom den skicklighet och den omsorg som uppdraget har utförts med samt den tid som har lagts ned på uppdraget. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, domstolsverket fastställer taxa som skall tillämpas vid bestämmande av ersättning.,

2. att 21 kap. 10 § i förslaget till lag om ändring i rättegångsbalken skall ha följande lydelse:

21 kap.

10 §

Offentliga försvarare har rätt till den ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg som varit skälig för att utföra uppdraget. Vid bedömningen av vad som är skäligt arvode skall uppdragets art och omfattning beaktas. Även övriga omständigheter som är av betydelse skall inverka på bedömningen, såsom den skicklighet och den omsorg som uppdraget har utförts med samt den tid som har lagts ned på uppdraget.

Stockholm den 12 november 1981

INGER LINDQUIST (m)

ANDERS BJÖRCK (m)

GÖRAN ALLMÉR (m)

MARGARETA GARD (m)

MONA S:T CYR (m)

JOAKIM OLLÉN (m)

OLLE AULIN (m)

ARNE SVENSSON (m)